

Beverly Sills

Urodziła się jako Belle Miriam Silverman 25 maja 1929 roku w nowojorskiej dzielnicy Brooklyn. Jej życie sceniczne zaczęło się bardzo wcześnie. W wieku 3 lat wygrała konkurs na „Miss Beautiful Baby”, w którym zaśpiewała piosenkę „The Wedding of Jack and Jill”, a od 4 roku życia występowała w sobotnim programie radiowym Rainbow House. W wieku 7 lat już pobierała lekcje nauki śpiewu, a rok później zaśpiewała w krótkim filmie „Uncle Sol Solves” i w tym czasie przyjęła imię sceniczne Beverly Sills.

Profesjonalny debiut sceniczny Beverly Sills nastąpił w 1945 roku, kiedy wzięła udział w licznych przedstawieniach operetek m.in. w „The Mikado”, „The Pirates of Penzance”, „The Gondoliers” i innych, z teatrem Gilberta i Sullivana pod dyrekcją Jacoba J. Shuberta w wielu miastach USA i Kanady.

Natomiast operowy debiut miał miejsce 2 lata później w 1947 roku w Philadelphia Civic

Beverly Sills, Ballad of Baby Doe

©New York City Opera, Fred Fehl

Beverly Sills, Manon

©New York City Opera, Fred Fehl

Opera, gdzie wystąpiła w roli hiszpańskiej cyganki Frasquity w operze „Carmen „ G. Bizeta. W 1951 roku śpiewała już Violetkę w operze „Traviata”, a rok później Micaelę w „Carmen”, w 1953 debiutowała w San Francisco Opera i 2 lata później w New York City Opera. Szczytowe lata jej kariery zaczęły się w 1966 roku, od roli Kleopatry w operze „Giulio Cesare” Haendla na scenie NYCO, gdzie z dużym powodzeniem występowała przez wiele lat.

W mediolańskiej La Scali debiutowała w 1969 roku rolą Pamiry w operze „Oblężenie Koryntu” G. Rossiniego. Sukces był tak duży, że Newsweek umieścił zdjęcie artystki na okładce magazynu, a w 1971 roku magazyn Time okrzyknął Beverly Sills tytułem „America’s Queen of Opera” i również jej zdjęcie znalazło się na okładce.

W Metropolitan Opera zadebiutowała z dużym sukcesem, również w roli Pamiry dopiero w kwietniu 1975 roku, po spektaklu otrzymała 18 minutową owację. Było to po odejściu z MET dyrektora Rudolfa Binga, który preferował wówczas włoskie śpiewaczki. Śpiewając na scenie MET m.in. w operach „Traviata”, „Łucja z Lammermoor”, „Thais” czy „Don Pasquale”, również często występowała w New York City Opera. Głównie śpiewała w wielu rolach przeznaczonych dla lirycznego sopranu koloraturowego, ale również w miarę upływu lat w jej repertuarze znalazły się role dramatyczne, i jak kiedyś stwierdziła, że to skróciło jej karierę o przynajmniej 4 lata.

W 1978 roku Beverly Sills ogłosiła, że zamierza zakończyć karierę wokalną. Koncert

Beverly Sills, Fille du Regiment

©New York City Opera, Fred Fehl

pożegnalny w NYCO odbył się 27 października 1980 roku, ale rok wcześniej od sezonu 1979/80 objęła stanowisko dyrektora naczelnego tego teatru operowego, które pełniła przez kolejnych 10, a w zarządzie pozostała jeszcze do 1991 roku.

W latach od 1994 do 2002 roku Beverly Sills była prezesem Lincoln Center. Od października 2002 roku zgodziła się pełnić funkcję prezesa w MET, chociaż już od 1991 roku była członkiem zarządu tego teatru. Ze względów rodzinnych zrezygnowała z tego stanowiska w styczniu 2005 roku.

Prawie do końca życia brała aktywny udział w wydarzeniach muzycznych, przeprowadzała wywiady z artystami i komentowała transmisje operowe z MET na żywo do kilkudziesięciu kin na świecie w ubiegłym sezonie.

W ciągu swojej kariery nagrała 18 pełnowymiarowych oper, również była częstym gościem i gospodarzem w wielu programach telewizyjnych.

© Irene Horba
irene1@wp.pl